

afsnit om menneskerettigheder og demokrati, og at det desværre ikke har været let at få en dialog i gang med Israel om netop det spørgsmål. Men en suspension af aftalen vil desværre næppe få nogen praktisk virkning i Mellemøsten, men vil i værste fald marginalisere EU yderligere i forhold til et forsøg på at finde en fredelig og fornuftig løsning.

Derfor afviser vi også denne gang Enhedslistens forslag.

Samtidig opfordrer vi udenrigsministeren og regeringen til både direkte over for Israel, som man har gjort det i dag, og igennem EU at tage skarpt afstand fra den linje, som Israel har over for palæstinenserne, og opfordre Israel til at gå aktivt og konstruktivt ind i fredsprocessen, også med Arafat.

Statsministeren skal ligeledes ved det kommende møde med præsident Bush opfordres til at tage dette spørgsmål op som et eksempel på, hvordan disse handlinger skærper konflikterne og truslerne om terror i verden.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er jeg jo enig i fordømmelsen af palæstinensiske selvmordsbomber, men jeg tror heller ikke, at der her er nogen, der har fantasi til at forestille sig, at EU skulle lave en toldunionsaftale med Hamas eller Al-Aqsa Martyrernes Brigade – det ville jeg da bestemt fraråde – så jeg er ikke helt klar på, hvad det egentlig har med denne her diskussion at gøre.

Men jeg vil godt spørge hr. Jeppe Kofod: Eksisterer der overhovedet ikke nogen situation, hvor hr. Jeppe Kofod kunne forestille sig, at det var rimeligt at ophæve toldunionsaftalen? Man vil jo altid kunne argumentere med, at hvis man ophæver toldunionsaftalen, så vil israelerne blive sure, den israelske regering vil blive sur. Vi skal jo hele tiden huske på, at der er mange fremragende mennesker i Israel. Så sent som for få dage siden var der en fredsdemonstration med over 100.000 deltagere. Mange modige jødiske israelere, reservesoldater, nægter at deltage i de her barbariske angreb ind i Gazastriben, så det er jo ikke et spørgsmål om det israelske folk. Men den israelske regering vil jo sikkert blive sur, det vil den jo sikkert altid blive, og derfor: Er det en principiel afvisning af, at det nogen sinde kan komme på tale, eller kunne hr. Jeppe Kofod forestille sig, at der var ting, der blev begået af en israelsk regering, der var af en sådan

karakter, at man blev nødt til at gribe til det her skridt?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne svare til hr. Søren Søndergaard: Selvfølgelig kan man forestille sig, at man opsigter de aftaler, som EU har lavet med andre lande, selvfølgelig kan man det, men når vi tager den aktuelle situation, mener vi slet ikke, at der er grundlag for at opsigte aftalen.

Tværtimod mener vi, det er utrolig vigtigt, at EU presser på i forhold til kvartetten og i forhold til køreplanen for fred for at sikre en fredelig løsning og udgang på konflikten. Vi mener også, det er vigtigt, at EU har en tæt kritisk dialog med begge sider af konflikten, både israelerne og palæstinenserne, for at nå en fredelig løsning. Det mener vi er hele forudsætningen for at nå en fredelig løsning. Vi mener, det vil være meget underligt, hvis EU med det her signal på den ene side vil opsigte den her aftale med den israelske regering og på den anden side stadig væk have kontakter og støtte på den palæstinensiske side. Det vil ikke bidrage til en fredelig løsning, og derfor vil vi være modstandere af det på det grundlag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ligesom over for udenrigsministeren bliver jeg jo nødt til at fastholde, at det her ikke er et forslag om at afbryde kontakterne med Israel, det er et forslag om at ophæve en toldunionsaftale, som begunstiger Israel.

Jeg forstår, hr. Jeppe Kofod kan forestille sig – det takker jeg selvfølgelig for – at der *kan* være handlinger fra den israelske regering, som er af en sådan karakter, at man må sige: Her må vi altså opsigte denne her toldunionsaftale, som jo hævder, at den bygger på respekt for menneskerettighederne.

Kunne hr. Jeppe Kofod komme det lidt nærmere: Hvilke typer af handlinger? Altså hvis man nu f.eks. forestiller sig, muren bygges færdig, og at, lad os sige 40 pct. af Vestbredden annekteres ind i Israel, f.eks. hele Jordandalen, vil det så være en situation, hvor hr. Jeppe Kofod ville synes, at det var værd at overveje? Eller hvis vi sagde yderligere etniske udrensninger, altså etniske udrensninger, fordrivelser af palæstinensere i måske tusindtal, ville det så være sådan en situation? Eller hvad er det for en situation, som hr. Jeppe Kofod mener kan gøre det ri-